

[Lilli Gyldenkilde]

meget stærke adskillelse mellem offentlig og privat produktion, som er blevet fastholdt af de øvrige borgerlige partier, ikke mindst af hr. Poulsgaard.

Jeg kan også konstatere, at der naturligvis er nogle store gradforskelle i det tempo, i hvilket man kan gå videre ad de tankebaner, der er lagt i dette notat, og i det, der har været fremdraget i debatten. Det er ikke nogen hemmelighed, at SF ved at tage denne debat har ønsket at pointere, at vi selvfølgelig synes, at tempoet skal være noget stærkere end det, vi hidtil har kunnet konstatere, men at det også er meget nødvendigt, at man får nogle grundige diskussioner om, hvor dette samfund går hen, hvis vi bare lader som ingenting herinde i folketinget og lader det private erhvervsliv køre løbet. Det er jo sådan, at hvis ikke man vil være med til en vis form for styring herinde, så er der andre, der styrer, for styret bliver der.

Der er et par ting, jeg har lyst til at kommentere. Hr. Hans Jørgen Holm var inde på, at hvis det her alt sammen blev til noget, så ville vi lukke sygehuse, især små sygehuse, og hvad ved jeg; det er den decentraliseringsstankegang, som ikke kun hr. Hans Jørgen Holms parti har, men som også SFs parti har, der var inde i billedet. Det er ikke det, vi vil. Det, vi vil, er, at det offentlige kan gå sammen med private på en række områder. Det, vi gerne vil pege på i denne forbindelse, er sådan en idé, som Arbejderbevægelsens Erhvervsraad er kommet med, hvor de foreslår, at det offentlige og private går meget tættere sammen og laver det, man kalder systemeksport eller projekteksport. Vi har jo opbygget nogle systemer her i Danmark, en know-how på en række sociale og sundhedspolitiske områder, som udmærket kan eksporteres. Vi har set, at man har eksporteret en hel børnehaven, ideen til den og opbygningen af den osv., til England.

Ja men hvorfor dog ikke gå videre ad de veje, hvorfor ikke sælge hele hospitaler og systemplanlægning osv. i den forbindelse til udlandet? Det kræver, at man får nedbrudt det høje skel, der er mellem offentligt og privat. Det kræver, at man samarbejder betydeligt bedre, end man gør i dag. Det var nogle af de tanker, også fru Lone Dybkjær var inde på. Samarbejdet fungerer ikke mellem de to sektorer, og det er det, vi fremover skal have det til, for vi kan jo hverken undvære

den ene eller den anden; så kan vi være enige om, hvordan det skal styres i det daglige, dér ser vi gerne meget mere medindflydelse for dem, der er ansat. Vi kan i hvert fald ikke undvære hverken produktion eller en offentlig sektor. Heri er vi enige.

Jeg skal lige sige to ord til hr. Camre. Jeg forstod, at hr. Camre heller ikke lå så langt fra hovedtanken i de her sager, og også på hr. Camres tale kunne jeg høre, at vi var lidt uenige i tempoet. Hr. Camre sagde, at et godt hjemmemarked er forudsætningen for eksport, og heri er vi enige, det var jeg inde på i min første tale. Jeg vil godt nævne et eksempel, som jeg synes er interessant. En virkelig god miljølov kan sætte gang i og skabe muligheder for fabrikation af nogle virkelig gode miljøapparater, som kan ende med at blive en god eksportartikel. Det er på sådanne måder, vi herinde kan være med til at skabe gode eksportmuligheder. Det er ikke rigtigt, når man påstår, at SF er ligeglad med eksporten. Det har jeg vistnok svaret på. Jeg synes, det er et godt eksempel på, hvordan man kan komme videre ad de her veje, og de veje skal man videre ad.

Jeg bemærkede, at fru Lone Dybkjær sagde, at det var beklageligt, at dette var den eneste langsigtede arbejdsmarkedspolitiske debat, vi fik i denne samling. Det kan jeg da også beklage, det var jeg egentlig ikke klar over, men sådan går det jo, når de tre parter ikke altid taler sammen. Jeg er alligevel glad for, at vi har fået denne debat, fordi der jo også er nogle udeståender, det er ikke sådan, at vi er enige om alting. Et af de udeståender er altså, når fru Lone Dybkjær efterlyser indkomspolitik, hvis der dermed menes indkomspolitik, som vi kender det. Jeg er klar over, at det efterhånden vel er det eneste parti herinde, som efterlyser indkomspolitik, som vi kender det. Det kan vi naturligvis under ingen omstændigheder være med til. Det ved alle formodentlig, men jeg vil da ikke skåne nogen ved ikke at sige det igen, nu da det har været bragt ind i debatten.

Flere har været inde på, at vi måtte drøfte nærmere arbejdstiden, overarbejde og sådan nogle ting, og jeg synes, det er meget positivt, at vi også kan give os til at drøfte det. Vi ved godt, at en del arbejdstidsnedsættelser og sådan nogle ting er overenskomstspørgsmål, men vi kan jo ikke lade være med at drøfte det herinde og så sætte ind, hvor vi